

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid.40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ožnanila (inzerate) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 280.

V Ljubljani, v petek 4. decembra 1896.

Letnik XXIV.

Državni zbor.

Dunaj, 3. decembra.

Začetkom seje navetujejo posl. dr. Russ in tovariši nujni predlog, da proračunski odsek v osmih dneh poroča o načrtu zakona, oziroma spremembe tiskovnega zakona z dne 17. dec. 1862 v tem smislu, da se smejo javno prodajati po ulicah tiskovine in da se odpravijo koleki od časnikov in kolekdarjev.

Zbornica nadaljuje razpravo o ustanovi kneza Czartoryskega fideikomisu.

Baron Morsey kot generalni zagovornik izjavi, da se z ozirom na večerajšnji dogodek odpove besedi, dasi bi mogel odgovarjati na več trditev predgovornikov.

Poročevalec Abrahamowicz ostro prijemlje predgovornike, češ, da jih ne vodi prepričanje, temveč sovraštvo. V Nemčiji treba za ustanovitev fideikomisa le razsodila dotičnega sodišča in najvišjega potrjenja, na Ogerskem odločuje krona, v Avstriji pa zbornica.

Govornik ugovarja posl. Peschki, ki je trdil, da veliki fideikomisi škodijo prebivalstvu. Vprašanje v tem oziru je presodilo najvišje sodišče, dež. sodišče v Krakovem itd., torej je vsa stvar v redu. Tu se gre v prvi vrsti za gališko deželo, ne za družino Czartorysko.

Po mnogih popravkih in pojasnilih je bil pri glasovanju po imenih predlog posl. Peschke, naj zbornica preide na dnevni red, s 148 glasovi proti 86 odklonjen in zakon vsprejet v tretjem branju s 144 glasovi proti 63. Dalje zbornica v tretjem branju vsprejme vse zakone o uravnavi uradniških, proforskih in služabniških plač.

Nadaljna točka dnevnega reda je nujni predlog posl. dr. Pacak glede dolžnosti pričevanja zborničnih članov zaradi svojih izjav.

Predsednik naznani, da se ta točka v sporazumu s predlagateljem in govorniki odloži, da se sporazum o spremembah.

Zbornica v drugem in tretjem branju vsprejme zakon o dodatnem kreditu trgovinskemu ministerstvu za nakup hiše v Brnu, istotako zakon o polajšanju pristojbin od posojila za Češko in mesto Plzenj.

Baron Schwegel poroča o načrtu zakona glede pristaniških pristojbin in spremembe člena VI. carinske in trgovske pogodbe z Ogersko.

Posl. Borčić naglašja, da so pristaniške pristojbine velika ovira razvoju domače trgovske mornarice in da bode novi zakon podpiral našo mornarico v konkurenci z italijansko. Govornik pa ni zadovoljen s § 6., ki določa rok le 20 dnij za oproščenje pristojbin, ker v tem času navadno ladije ne morejo zložiti blago in naložiti novo. Graja tudi, da se je vsprejelo načelo predplačila le za manjše ladije in ne tudi za večje, n. pr. za Lloydove parnike. — Govornik tudi omenja, da mornarji radi ubegajo zaradi slabe plače. V tem oziru navetuje resolucijo, naj vlada predloži zakon glede zavarovanja mornarjev za slučaj onemoglosti in starosti.

Poročevalec baron Schwegel priporoča predgovornikove želje; zbornica vsprejme zakon in resolucijo.

Posl. vitez Abrahamowicz poroča o vladni predlogi glede meje med Galicijo in Ogersko poleg tako zvanega „morskega očesa“ v Tatri. Zbornica vsprejme zakon in resolucijo dr. Russa, s katero se vlada pozivlja, da naj pri pogodbah s tujimi državami tudi določa razsodišča za slučaj preprirov in tolmačenje pogodb. Dalje obvelja kredit 1.200.000 gl. za udeležbo Avstrije na svetovni razstavi v Parizu l. 1900.

Nato se prične razprava o borznem davku.

Finančni minister vitez Bilinski obširno govori o borznem vprašanju ter tolaži kapitaliste,

da se ne gre mobilnemu kapitalu do živega, ker borza sedaj ne more nositi višjega davka. Treba je čakati, kako se obnese borzni davek v Nemčiji. Prihodnja seja jutri.

Nasprotniki hrvatskega državnega prava.

Iz Zagreba, 13. nov.

V novejšem času se državna samostalnost kraljevine Hrvatske skoraj pri vsaki priložnosti, kjer bi se imela kot taka pokazati, prav rada prezira od onih oblasti, ki so dolžne spoštovati jo že po svojem poklicu, pa tudi po prisegi. Da večina naših sedanjih poslancev ne pozna našega državnega prava, pokazalo se je že večkrat pri važnih razpravah, a da so se našli med njimi tudi taki, ki so to pravo pobijali javno ter ga proglašali za nebulozno, to je najžalostnejši pojav v našem državnem razvitku. Tako ponašanje naših poslancev gre v prilog državnim oblastim, domačim, posebno pa še mažarskim. Že poprej, posebno pa od časa, odkar je Košut izgovoril za nas omenjive besede, da na zemljevidu ni našel nikjer kraljevine Hrvatske, trudijo se Mažari, da v resnici izbrišejo Hrvatsko raz zemljevid ter jo uvrstijo med mažarske županije.

To delo je seveda težavno, ker ima Hrvatska vender še poštenih domoljubov, ki branijo čast in dostojanstvo svoje starodavne kraljevine. Ali Mažari so lokavi ter so znali tečajem časa pridobiti na Hrvatskem stranko, ki izvaja njihove želje v tem pogledu, a na čelu tej stranki je vlada, pravi odsev mažarske volje, pa se potem vrši vse v onem duhu, ki je dovoljen v Budimpešti. Najprej je potrebno po mnenju teh protivnikov hrvatske samostalnosti, da se iztisne vsaka samostalna reprezentacija kraljevine Hrvatske, če tudi je osnovana na hrvatskem državnem pravu, da se sčasoma pozabi na take pravice.

LISTEK.

Pismo z Dunaja.

Dvakrat, pravi narodni pregovor, pove se jedna in ista stvar le v mlinu.

Predstavlajte si, g. vrednik, da se midva meniva danes v kakem takem mlinu, kjer se melje in premleva nekdo — se pravi nekaj takega kakor so otrobi!

Da pa Vas nadlegujem danes vnovič, temu povod in vzrok je ona stara bajka, katero sem Vam napisal nedavno.

Mnogo sem namreč umil in mislil o globoki resnici, ki tiči me; njenimi vrsticami. In ko sem tedaj razmišljal in premišljal, vsilila se mi je na krat neka podobna pripovedica, ki naj po Vaši milosti vzleti v javnost z namenom, da komentuje svojo prednico. Naj se jej le-ta posreči ali ne, o tem, g. vrednik, ne sodiva midva, prepustiva to drugim in prehajajva rajše, — jaz k začetku, Vi pa — in vsi, ki prebirate slučajno te vrstice, — k pozornemu berilu izrodka slabe moje domišljije?!

Evo ga!

V deveti deželi nekje tam daleč od hrupnega sveta videl sem nekaj majhno, nezatno mestice. Zadovoljni in srečni živeli so meščani o plodoviti

lastni zemlji in nje pridelkih ter mej vsakdanjim trudom zabili skoro, da žive drugod še drugi, bolj srečni sosedje. Menili se niso za tučce, ki so zahajali semtertja mej nje in ponujali tuje svoje blago njih pogledom.

In dobro so se imeli!

Zgodilo pa se je tedaj, da se nastani v tem miroljubnem mestecu neki predrznež-domačin, ki je šel svoje dni po svetu, hodil okoli po tujih deželah, osvojil si na svojem potovanju mnoge zaklade ter z njimi po dolgih in raznih ovinkih povrnil se na domovinska tla, meneč, tu saj poiskati sreče si v kupčiji.

Pa slabo se je godilo revežu začetkoma. Potikal se je od hiše do hiše, skrival se le in le pod tujimi imeni in nikjer ne našel miru in zavetja.

Nihče se ni zmenil zanj. On pa je čakal boljših časov, računal na priporočilo vladarjevo, ki je vladal in kraljeval ta čas po srečni deželi, h komur se je zatekel tudi (on) v veliki svoji zadregi.

In res!

Želja se mu je izpolnila, sreča nasmehnila in pogum se mu dvignil.

Ves ponosen nastanil se je tedaj preziranec sredi domačega mesteca, na odličnem kraju in najboljšem prostoru, razvil se v kupca in razizpostavil v prijetno in okusno opravljeno založbi strmečim

rojkom tuje zaklade in lepo blago, ki jih je pospravil in se nabogatil z njimi — bog vedi — kje — v tujih krajih.

Čudoma so se čudili ponižni domačini tujeje krasoti in vabljivemu lišpu. Stikali so glave ter ugibali, od kod in kje taka krasota in toliko bogastvo!

Temu ni bilo dolgo in zavrgli so domačo last, zanemarili domače dobrote in segli po tujem blagu.

Kupec, ki se je tako omilil zaslepljenemu ljudstvu, seveda ni dejal rok križema.

Pregovoril si je najboljšega domačega mešetarja, širil od dneva do dne svojo trgovino in pomagal si s sužnji in blapci, ki so s krikom in vikom oznanjevali vrlino in poštenost svojega gospodarja. On pa se radoval in sprehajal na vrhuncu slave in blagostanja.

Zakon narave človeške je pa ta, da se prej ali slej naveličamo vsega. Kar sprva še tako hvalimo in slavimo, karamo in zanemarimo pozneje. Stvar se sama preobje, pravi pregovor, posebno če je sladka!

Tako tudi pri naših zaslepljenih. Od kraja dvigali so svojega dobrotnika v nebesa. A ko je pretleto leto dnij, spoznali so svojo nepremišljenost in sodili drugače.

Odprle so se jim oči; strogo jeli so zasledovati tujčevo početje, pazili na čarodejstva njegova.

Kjer ima zastopati kraljevino Hrvatsko njen jedini pravi zastopnik, tam naj za naprej prevzame to nalogo ogerski ministerski predsednik, češ da ima on pravico zastopati vso državo. — To pa po državno-pravnih dogovorih med Ogersko in Hrvatsko ni dovoljeno, kajti ogerski ministerski predsednik, kakor tudi hrvatski minister kot člana ogerskega ministerstva, sta odgovorna le ogerskemu saboru, ne pa tudi hrvatskemu. — Le ban more v vseh državno-pravnih zadevah zastopati Hrvatsko, kajti on je za vse svoje čine odgovoren le hrvatskemu saboru; on je v vseh takih slučajih jedini predstavnik hrvatske samostalne države. To dostojanstvo se je tudi vedno kot takšno cenilo, in le v novejšem času se hoče ogerski ministerski predsednik vzdigniti nad to dostojanstvo tudi v zastopanju kraljevine Hrvatske, kar je pa očitna protimba proti hrvatskemu državnemu pravu.

Tako se je prekršilo hrvatsko državno pravo tudi prigodom abdikacije nadvojvodinje Marije Dorotheje. Tukaj bi bil moral prisostvovati kot zastopnik kraljevine Hrvatske ban hrvatski, ne pa mesto njega ministerski ogerski predsednik.

„Obzor“ je prigodom tega dogodka opomnil naš hrvatski sabor, da se je dozdej vsaka obdukcija poslala tudi hrvatskemu zastopstvu na odobrenje in da se je s tem priznalo državno pravo kraljevine Dalmacije, Hrvatske in Slavonije. — V omenjenem članku se navaja, kako je hrvatski sabor, ko se je sešel prvokrat posle absolutizma, zahteval od tedanje vlade, da se mu priobči po državnem pravu hrvatskem abdikacija cesarja Ferdinanda I. in nadvojvode Franja Karla, kar se je tudi zgodilo brez vsakega obzira na Ogersko.

Hrvatski sabor se pozivlje v svojih sklepih v tej zadevi na državno-pravne dogovore med kraljevino Hrvatsko in ogerskega kralja Kolomana iz leta 1102, ko je bil izvoljen za hrvatskega kralja; po tem na izvolitev Habsburžana kralja Ferdinanda I. iz l. 1527 ter na pragmatično sankcijo iz l. 1712, ko so Hrvati prvi izmed vseh narodov habsburške monarhije priznali pravno nasledstvo Habsburžanov tudi v ženskem kolenu.

Tedanja cesarska vlada ni niti najmanje dvojila, da so zahtevi hrvatskega sabora popolnoma opravičeni, pa mu pošlje v hrvatskem prevodu dotične listine z dodatkom, da se morejo vsaki čas lahko prispodobiti z originalom v cesarskem arhivu.

Hrvatski sabor je na to sklenil, da pripada posle abdikacije cesarja Ferdinanda I. in nadvojvode Franje Karla po pragmatičnej sankciji iz leta 1712 od trojedne kraljevine samostalno vsprejete pravo nasledstva na prestol Avstrije in ž njo personalo zedinjene trojedne kraljevine Dalmacije, Hrvatske in Slavonije, tedaj vladajočemu kralju Franu Josipu I. Treba je omeniti, da so se vsi zgoraj omenjeni državno-pravni dogovori potrdili od najvišjega mesta, in da po tem takem ni nobene dvombe, da imajo še dandanes svojo državno-pravno vrednost, katere ni mogla za Hrvatsko odstraniti niti nagodba med Ogersko in Hrvatsko iz l. 1868.

In glej! Okusili so časoma sad pregrenke resnice, da blaženi dobrotnik, ki jih je kar obsopal z dobrimi „deli“, nije drugo nego slepar, ki se je poigral z njihovo nepreviđnostjo. Uvideli so, da predrznež ume in ve na tuvi, neznan jim način presnavljati je lastno domačo tvarino ter razupiti in izpečavati jo kot pravo pravcato — zlato. Pa še to ne!

Bridko se jim je storilo pri srcu. Pomilovali so sami sebe, a zgrozili se tudi nad smelim potepinom. Zarotili so se, da odženo prej ko mogoče vso nesnago iz svoje srede in tem potem izbrišejo spomin na te žalostne čase.

In res! Nekega večera izpraznili so in potepali sleparsko zalogo, lastniku — revežu — pa obesili na vrat mlinski kamen ter ga pogreznili v bližnjo blatno reko, katera je nejevoljno zagrnila mrzle svoje valove čez truplo takega grešnika.

In ko je drugo jutro sino zopet svetlo solnce, pozdravljalo je veselo pogumni njih čin in obljubljalo boljših veselejših časov!

Vse to se je zgodilo davno, davno. Pa kaj pravite g. vrednik, k moji trditvi, da se kaj takega dandanes večkrat še zgodi?

No, uže Vas vidim, kako smeje mi kimate in potrjujete vprašanje moje z globokim vzdihom: „Eine alte Geschichte, doch . . . — — brr — —“

— Je/res.

Ze samo to, kar je o državnem pravu kraljevine omenjeno v navedenem članku, moralo bi vsakega poštenega Hrvata obodriti, da se tudi v bodoče spoštuje in ceni to pravo na isti način, kakor se je to zgodilo v hrvatskem saboru leta 1861, ko so se vodile te važne razprave.

Zalostno je zares, da se je v tem kratkem času izgubil ponos hrvatskega sabora v tolikej meri, kakor to zdaj le prepogostoma vidimo. Tudi takrat je bilo v hrvatskem saboru nekoliko protivnikov omenjenega predloga, ali gotovo ne kot nasprotniki hrvatskega prava, marveč kot prijatelji Ogerske, od katere se niso hoteli deliti. Ogromna večina pa je bila prepričana o važnosti svojega zahteva ravno radi drž. prava. Takrat se ni še našel med poslanci nobeden, ki bi se bil upal imenovati hrvatsko državno pravo nebulozno. Taki krivi preroki so se mogli prikazati še le v najnovejšem času, odkar se je politična korupcija doklatila k nam od prekodravskega zavezništva. Nadjamo se, da se bode našel tudi proti tej pokvarjenosti še za časa oster lek.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. decembra.

Razmerje mej konservativno stranko in vlado. Debata v poslanski zbornici gledé postopanja okrajnega glavarja Schaffgotscha, krik v raznih židovsko-liberalnih časnikih, še bolj pa odgovor ministerskega predsednika grofa Badenija, vse to je napotilo konservativnega poslanca Ebenhoča, da je na zadnjem shodu katoliškega ljudskega društva za Gorenjo Avstrijo pojasnil stališče konservativcev napram sedanji vladi. Glavni pomen njegovega govora je nekako nastopen: Ministerski predsednik se je izjavil v svojem odgovoru samo za načelo, da okrajni glavar ne sme politikovati v ime vlade, ako ni prepjel od te nikakega dovoljenja ali povelja. Potemtakem je bila ta zadeva s tem že rešena, ker vse, kar je glavar govoril, so bili samo njegovi osebni nazori, o katerih bo dajal račun jedino le Bogu samemu. V meritornem oziru, kar je tu glavna stvar, je pa grof Badeni popolnoma molčal. Govornik pravi, da je prav, ker Schaffgotsch ni govoril v ime vlade, ker katoliški poslanci v zbornici še niso tako močni, da bi mogli zahtevati tudi tako vlado, in jo po potrebi tudi podpirati. Pa tudi, ko bi bil Schaffgotsch govoril v ime vlade, bi bila ta le jednodnevna mušica, katero bi bili zgubili, predno bi se zavedali, da jo imamo; padec katoliškega ministerstva bi bil pa občutljiv udarec za katoliško stvar in bi za leta uničil vse dosedanje vspehe. Ako kje, velja posebno v tem slučaju pregovor: „Rim ni bil sezidan v jednem dnevu.“ Sezidal se pa bode, o tem sem popolno prepričan in, ako se spremené razmere v državnem zboru po naši želji, nas ne bo ovirala nobena vlada pri nadaljnjem zidanju. Ako se torej ta zadeva trezno presoja, pride se do zaključka: proč z opozicijo proti Badeniju, mestu tega pa je treba vztrajnega dela in agitacije za pomnožitev katoliških poslancev v zbornici, potem se moremo še le nadejati na konečni vspeh, kajti kakoršna večina, taka je vlada. Da je temu res tako, dokaz nam je zedinjena levica. Brezpogojna opozicija je torej popolno brezpomembna in škodljiva.

Ministerska kriza v Rumuniji. Predvečeranjim, v torek zvečer, nam je naznanil brzobjav, da je vložilo Sturdzovo ministerstvo ostavko. Ministerstvo je storilo ta korak že v nedeljo zvečer, a kralj je vsprejel ostavko še le v teku drugega dne, ter naročil zborničnemu predsedniku Aurelianu, naj sestavi nov kabinet. Temu se je res posrečilo, zbrati okoli sebi razun jednega vse potrebne tovariše, ki so seveda, kakor on sam, zopet vsi pristno-liberalne barve. Rumunski kabinet sestoji toraj iz nastopnih članov: Aurelian predsedstvo in oskrbništvu državnih posestev, Lascar notranje zadeve, Ghentre pravosodje, Porumbaro javna dela, Marzesco bogočastje in javni pouk, bivši finančni minister Cantuguzeno obdrži svoj portfelj, bivši minister za javna dela Stoicesco je prevzel zunanje zadeve ter bo vodil začasno tudi posle vojnega ministra, dokler za to stroko ne bo imenovan poseben mož. Parlamentarna večina z bivšim ministrom Sturdzo na čelu je nove može laskavo pozdravila ter izjavila, jih vselej energično in odkrito podpirati. — Povod tej spremembi v rumunskem ministerstvu, pri kateri so se pa spremenile samo osebe, nikakor pa ne zistem, je dala zadeva bivšega metropolita Ghennadiosa, ki se nahaja v zaporu. Tega je vlada po sklepu sv. sinode poslala v neki samostan, potem je pa odla-

šala z imenovanjem novega metropolita. Ghennadios je pa imel mej ljudstvom precejšno število privržencev, ki so postajali vedno bolj drzni, prodirali so v glavno mesto ter zahtevali od vlade zadoščenja. Nekaj časa se je vlada upirala z raznimi sredstvi temu navalu, potem pa, ko je tudi v zbornici jelo grometi na strani maloštevilne opozicije, je ministerski predsednik uvidel, da je bolje zanj in za njegove tovariše, da pobero kopita in gredo, od koder so prišli. Tako se je umaknilo jedno liberalno ministerstvo drugemu liberalnemu, drugače je pa ostalo pri starem.

Turška politika. Skoro ne mine dne, da ne bi objavil ta ali oni list kako novo poročilo o zadevi glede Turčije, navadno seveda iz „najverodostojnejega“ vira. Mej te vrste poročil moramo najbrže prištevati tudi vest o delitvi Turčije, katero so pred nekaj dnevi ponatisnili nekateri listi po angleškem dnevniku „Daily Mail“. Ta list je namreč objavil dopis z Dunaja, v katerem o tej zadevi piše neka vplivna ruska oseba, ki je bivala tačas na Dunaju in imela nalog predložiti našemu cesarju načrt glede delitve Turčije. Ta vest v angleškem dnevniku pa ni imela nikakega drugega namena, nego da vzbudi v Turčiji nezaupanje do Rusije in Francije, kateri se mnogo trudite, da si ohranite zaupanje pri turških krogih. Tega mnenja je „Novoje Vremja“. Kaj pravijo k temu Francozi, o tem listi še molče.

Afrikanska debata v italijanski poslanski zbornici je bila čudovito naglo končana. Vsakdo, komur sta bila znana oba predloga glede italijanske kolonije v Afriki, si je gotovo predstavljal dolgotrajno in burno debato. Imbriani-Agninijev predlog, naj se zbornici v osmih dneh predloži načrt glede popolne opustitve kolonije v Afriki, se je po želji vlade odklonil s 184 proti 26 glasovom; 53 poslancev se je glasovanja vzdržalo. H takemu vspehu je mnogo pripomogel bivši minister di Sermoneta, ki je izjavil, da glasuje za vlado in si pridruže, v poznejšem času predložiti v tem smislu se glaseč predlog. Tako je dosegla vlada zopet nekako zmago. Največ je pa dosegel ministerski predsednik Rudini z izjavo, da bi bila debata v tem oziru za Italijo zelo nevarna, dokler niso popolno osvobojeni vsi vjetniki. Ljubezen do vjetih sinov je pomirila razburjeno opozicijo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. decembra.

(Še enkrat „Učiteljski Tovariš“.) „Sat prata biberunt . . .“ dosti, preveč črnila je poteklo o junastvu in duhovitosti „Učiteljskega Tovariša“. Tega ni zaslužil. Gospoda, mi smo varani! Mislili smo, da nam iz glasila „slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ zveni resna, moška s a m o s v o j a beseda slovenskih učiteljev. A prisojali smo jim preveč moštva, preveč zavednosti, preveč odkritosrčnosti. Bili smo optimisti in kot optimisti smo se varali. Žal nam je za-se, a še bolj žal nam je za tiste učitelje, ki so se varali in se še varajo z nami, za vse tiste, „qui iurant in verba — Učiteljskega Tovariša“. Članek „Naš sovražnik“ v zadnji številki „U. T.“ ni potekel izpod peresa ne g. Dimnika, ne kateremu drugemu slovenskemu učitelju, ampak zloglasnem učitelskemu nemškemu učitelju Jessen-u. Ves članek je do besede preložen iz „Deutsch-österr. Lehrertg“ št. 17 od 1. septembra 1896., seveda preložen brez vsake opomnje. Kajpada, ko bi bil gospod Dimnik pripisal: „preloženo po nemškem spisu protestanta Jessena“, ne bi imel članek zaželjenega efekta, zakaj tega pa vender ne, da bi se dali mi katoliški Slovenci od nemških protestantov poučevati, kaj je klerikalizem, kakšna je jezuitska morala. Dejali smo, da je članek do besede preložen. Castiti čitatelj naj vzame v roko večerajšnega Slovenca št. 279, kjer je ponatisnjen članek U. T., ter primerjaj ž njim naslednji začetek Jessen-ovega članka in videl bo, da je g. Dimnik poleg svojih slabostij še dosti dober prelagatelj:

„Der Erbfeind der Schule u. der Lehrer ist der Clericalismus. Diese Bezeichnung stammt zwar von dem Worte Clerus, doch ist nicht jeder, der dem Clericalismus huldigt, ein Cleriker oder Priester. Nein, es gibt Priester, die nicht clerical sind, und es gibt Laien, die tief im Clericalismus stecken. Der Clericalismus ist eine geistige Richtung und seine Anhänger kommen aus allen Ständen. Er ist das

Trachten, alle gesellschaftlichen Einrichtungen unter die Herrschaft der Priesterschaft zu bringen, und läuft in Ländern mit kath. Bevölkerung in letzter Linie auf die Verdrängung aller weltlichen Gewalt durch die Aufrichtung der Papstherrschaft hinaus. . . Der Clericalismus ist keine neue Erscheinung, er ist vielmehr uralt. . . itd. itd. — Vse preloženo, vse prepisano od konca do kraja. Toda stojmo! Sem ter tam kaka stvarca je vender-le premenjena. Najprej ima jezuita „U. T.“ še bolj na piki, kakor pa protestant Jessen. — Jessen piše: „Der Clericalismus arbeitet nach dem jesuitischen Grundsatz, dass jedes Mittel, welches dem Zwecke dient, erlaubt ist. . .“, gosp. Dimniku pa se je ponudila srečna prilika dati duška svojemu gnevu zoper jezuitsko-klerikalnega zmaja ter je zato bolj krepko zapisal: „Klerikalizem deluje po jezuitskem načelu, da je namreč dovoljeno vsako, tudi še tako krivično sredstvo, da le doseže svoj namen.“ Potem je „U. T.“ modro zamolčal, kar je bilo le preseč očitno zoper katoliško cerkev, tako n. pr. je bila reformacija boj zoper klerikalizem. — Naposled je tudi dokaj originalno preložil te-le besede: „wenn wir uns in feiger Furcht beugen“ tako-le: „če bi bili figamožje in nezavedni kukci.“ Bodi! Nekoliko več moštva in zavednosti pa bi bili g. uredniku „Učit. Tovariša“ in njegovim prijateljem vender-le prisodili! Nam je žal, a krivi nismo mi. „Sic fata tulere“ — tako je moralo priti — ker vedno „brcate zoper osten.“ Končamo pa s citatom, katerega je postavil „Učit. Tov.“ na čelo svojem članku, namreč: „Betrog'nes Volk. erkenne sie . . .“

(Na župnijo Radeče) je bil večeraj kanonično vmeščen dosedanji blejski župnik č. gospod Jožef Lavtižar.

(Miklavžev večer) priredi zabavni odsek konservativnega obrtnega društva dne 5. t. m. ob 1/8. uri zvečer v dvorani rokodelskega doma, Poljske ulice št. 10. — Vstopnina 20 kr. Iz prijaznosti sodelujejo p. n. g. g. pevci katoliškega društva rokodelskih pomočnikov in tamburaški klub „Zvezda“. — K obilni vdeležbi vabi odsek.

(Porotne obravnave.) Dne 3. t. m. je bil Ludovik Mahorčič od zatožbe oproščen. — Dne 5. t. m. bodo še dve obravnavi: proti Jan. Pečarju iz Kranjskegore, radi uboja in proti Jan. Kuncu iz Rovt radi požiganja.

(Požar.) Dne 30. nov. je pogorelo poslopje Jurja Lošar v Prelogu, občina Ihan. — Škode je 2000 glđ.

(Iz Horjula) 2. dec.: Danes ob 1. uri je neki neznan človek pokradel na Vrzdencu pri gostilničarju Ažmanu okrog 50 glđ. denarja, revolver in dr. — Tudi okrog cerkve sv. Marije v Horjulu je hodil in poskušal, a bila je ravno zaprta. V neki drugi gostilni pa je prav krepko zabavljaval zoper papeža in duhovnike, dasi ga je gospodinja ustavljala. Bil je še dokaj mlad, rjavkaste, postrizene brade, izboklih kostij, slovenski težko govoreč in silno gibčnih udov, pol gosposko oblečen.

(Detomor.) Dne 28. nov. je dobil cerkovnik Jos. Opara iz Germa, občina Trebnje, na ondodnem pokopališču mali na novo zagrebeni grob. V grobu je ležalo dete moškega spola. Nečloveško mater, 20letno Ivano Peskar so izročili sodišču v Trebnjem.

(Zobozdravnik Schweiger) dojde s potovanja koncem tega meseca. Mudil se bo še nekaj dni v Pešti in na Dunaju, kjer proučava nekatere novosti v zobni tehniki.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Umrl je dne 28. novembra č. g. Mat. Srnad, župnik v Rečci. — Župnijo Pernice je dobil č. gospod M. Trtnek.

(Mariborska gimnazija.) Slovenska vsposrednica prvega razreda šteje 73 učencev; dež. šol. svet je dovolil, da ta razred dobi dve vsposrednici.

(Umrl) je dne 2. t. m. pri Sv. Mariji ob Pecnici g. Janez Fras, nadučitelj v pokoju. N. v. m. p. l.

(Štiristo let) je letos minolo, ko so Štajerci cesarju Maksimilijanu plačali 38.000 glđ. v srebru, da je ukazal spoditi vse žide iz dežele. Danes bi morali židje to svoto dleželi vrniti.

(Krajni sveti za uboge) se na Štajerskem udeležijo z novim letom. Čeni teh svetov bodo občinski

načelnik, župnik ali njegov namestnik, ubožni oče, občinski ali okrožni zdravnik in od občinskega zastopa izvoljeni možje. Kaj jednacega bi bilo potrebno tudi na Kranjskem.

(Iz Prage.) Iz Slovaškega so posetili Prago odlični gostje: Hurban-Vajansky, dr. Holuby, Stodola in drugi; povodom tega se je priredil častni slovaški večer, katerega se je udeležila češka narodna elita. — Rektor češkega vseučilišča, profesor prava dr. Jar. Hanel, je bil dne 27. novembra slovesno inštaliran. Hanel je bil svoje dni, namreč l. 1878, dekan vseučilišča v Zagrebu. — Deželni muzej je dobil v svojo last po prizadevanju viteza Cistecky-ja gosposko registraturo litomišelsko. Imenovani gospod je zvedel, da je na prodaj star papir (90 meterskih stotov), opozoril je na to muzejnega kustosa, in tu se je spoznalo, da je stari papir jako velike važnosti. Nahajajo se vmes listine raznih veleposestnikov, grofov Trautmannsdorfov itd. Za dež. muzej je velika sreča, drugače bi se bil iz starega papirja napravil nov. Posebno važni so dopisi cesarjev Ferdinanda II. in III. — Umrl je 75letni duhoven in župnik msgr. Vaclav Nykles. Bil je dolgo let mestni odbornik, predsednik in ud mnogih dobrodelnih zavodov itd. in kot tak obče čislán. — Prošt pri Sv. Vidu, dr. Fersch, je slavil svojo zlato mašo. — V Lomnickem okraju so našli petrolejni vir. Olje sicer ni čisto, a vendar gori; ljudje ga splošno rabijo. Vir se nahaja na občinskem svetu.

(Boj z bikom.) Na Češkem v Vrhovcih se je od jasli odvezan bik zapodil na nekega 14letnega dečka, ga nasadil na roge ter ž njim dirjal po cesti. Ko je oče to opazil, se je zagnal nad bika ter mu z vso težavo izvil nesrečnega otroka z rogov. Otroka, kateri je bil po obrazu in prsih silno razmesarjen, so prenesli v bolnišnico.

(Kako se zlato dela.) Iz Amerike se poroča, da se je nekemu ondodnemu kemiku posrečilo, kemičnim potom zlato delati. Evropejci temu poročilu niso hoteli takoj verjeti, posebno že zato ne, ker je došlo iz Amerike. Vendar je na tem menda nekaj resnice, kajti nedavno se je ustanovila družba, katera si hoče to najnovejšo iznajdbo izkoriščati. Kemikar Emmens namreč dela zlato iz srebra in imenuje to novo kovino srebrozlato, argentaurum. Po tej kovini se tudi imenuje ona družba: The Argentaurum Syndicate. — Znano je, da se je že Edison s tem trudil in da je dobil kovino, katera je imela iste fizične lastnosti, kakor zlato, isto barvo, težo, raztezljivost itd. — Srebro izgubi pri tem spreminjevanju 25 odstotkov teže. — Ako je na tem kaj resnice, potem bodemo kmalu mesto bakrenega zlat drobiž imeli. Vsekako pa je Emmens poštenjak, ker nove kovine ni imenoval zlato, ampak samo argentaurum!

(Stekli psi v Kini.) Neki misijonar iz Kine pripoveduje, da je njegovega postreščka stekel pes ugriznil. To pa se ni ondodnim prebivalcem zdelo nič nevarnega, ker ondi pasja steklina se nobenemu ni škodila. Kakor hitro koga tak pes popade, pobijejo ga ter dajo ranjenemu sveža jetra tistega psa jesti, in to gotovo pomaga. — To sredstvo zoper pasjo steklino je že Plinij priporočal in še v novjšem času so je tudi evropski zdravniki z vspehom rabili. Koliko časa pa Kinezi poznajo to sredstvo, nam ni znano.

Društva.

(Slovensko planinsko društvo) priredi dne 10. t. m. v „Narodnem domu“ drugi zabavni večer s predavanjem in petjem. Natančnejši vspeh naznanil se bode pravočasno.

(Mestna hranilnica v Radovljici.) V mesecu novembru 1896 je 92 strank uložilo 33.757 glđ. 81 kr., 25 strank uždignilo 3295 glđ. 75 kr., 25 strankam se je izplačalo posojil v znesku 21.253 glđ., stanje ulog (301) 105.502 glđ. 71 kr., denarni promet 88.441 glđ. 36 kr.

(Dijaški kuhinji v Kranju) so v času od 1. oktobra 1896 do 30. novembra 1896 razven rednih prispevateljev izročili, oziroma doposlali naslednji p. n. gospodje, dame, uradi in družbe naslednje darove: Fran Okornove iz Dražgoš „za kuhinjski solnak“ 2 glđ. 50 kr., Josip Golob celo-

letni prispevek 5 glđ., c. kr. nadinžener Fr. Zužek iz Ljubljane 5 glđ., dr. Stergar iz Ljubljane po Ign. Fock-u 1 glđ., dr. Jagoditz iz Tržiča 5 glđ., Marija Zebre celoletni prispevek 2 glđ. 50 kr., dekan Fr. Kumer iz Stare Loke 5 glđ., okrožni zdravnik E. Globočnik iz Cerkelj 3 glđ., župnik Matevž Preželj iz Mavčič dvakrat po 5 glđ., župnik Fran Bohinc v Križah pri Trziču 2 glđ., kmetijske družbe ravnatelj Gustav Pirc iz Ljubljane 2 glđ., K. D. 5 glđ., župnik J. Tavčar iz Leš pri Trziču 5 glđ., dr. Fr. Zupane iz Ljubljane po C. Pirc-u 5 glđ., nadzornik Andr. Zumer 50 kr., župnik L. Krištofič iz Kovorja pri Trziču 2 glđ., notar Gogola iz Ljubljane po notarju V. Globočnik-u 10 glđ., profesor Jak. Zupančič rabat 45 kr., srečen tarokist 2 glđ., kanonik dr. Mat. Leben iz Ljubljane 3 glđ., neka družba „za gabkine kodre“ 2 glđ. 50 kr., župnik Fr. Kregar iz Javorjev 3 glđ., Ign. Fock in Ivan Rakove z motto „se pa ne grem“ 1 glđ. 70 kr., dva srečna preferenciista 60 kr., nesrečen „špilavc“ 50 kr., župan Mat. Bobnar iz Lahovič 30 kr., Al. Bergant iz Senčurja 5 glđ., srečen dominist 1 glđ., srečen tarokist 50 kr., Gilbert Fuchs iz Kokre 10 glđ., vesela družba v Radovljici po notarju V. Globočnik-u 3 glđ. 60 kr., učitelj Auser z Bohinjske Bele 2 glđ., Fr. Roblek celoletni prispevek 4 glđ., po dr. Fr. Perné tu: neimenovana dobrotnica 5 glđ., B. B. 2 glđ., dr. Fr. Perné 3 glđ., nadzornik Andrej Zumer zavren honorar 1 glđ., župniki Anton Golobič iz Cerkelj 5 glđ., Josip Preša iz Ovsiš 10 glđ., Anton Jamnik iz Sorice 1 glđ. 50 kr., Anton Nemeč iz Kokre 1 glđ., Janez Teran iz Ljubljane 2 glđ., cesarski svetnik Ivan Murnik iz Ljubljane po notarju V. Globočnik-u 5 glđ., Jakob Hočvar iz Brnika 5 glđ., župnija Dražgoše 1 glđ. 50 kr., poštar Martin Novak iz Kamnika 1 glđ., dva piketista z motto „z Vami ni igrati piké“ 1 glđ., gospa Lj. Dolenz zbirko med lovci 5 glđ. 38 kr., neimenovan zgubljenih 10 kr., Jan. Jasen iz Rateč po Ign. Fock-u 2 glđ., županstvo občine Jarše zbirko med občani 64 glđ. 50 kr. in 504 klgr. krompirja (in sicer: Marija Majdič 10 glđ., P. Majdič 40 glđ., Mat. Slabič 5 glđ., Frančiška Sajovic in Fr. Šmon po 2 glđ., Terezija Gerbec, Janez Rode, Tom. Šare, Marija Pè in Fr. Majcen po 1 glđ., Fran Cotman 50 kr., Ivana Majdič 3 vreče, Leopold Slabič dve vreči, Valentin Tič in Janez Košak po 1 vrečo krompirja), županstvo občine Kovor 3 glđ., Jož. Keržič iz Trboi 5 glđ., župniki Frid. Hudovernik iz Lesec 5 glđ., Ivan Tomažič iz Skofje Loke zbirko 32 glđ., Blaž Petrič iz Velesovzga 1 glđ. 50 kr., Jan. Meršolj iz Zeleznikov 3 glđ., Fran Bohinc s Križov pri Trziču 2 glđ.; K. Florian 2 glđ., Fr. Svetič z Dunaja po prof. Štrifof-u 5 glđ., Josip Prosenec iz Ljubljane po P. Mayr-ju 5 glđ., Herm. Boland kot vstopnino k čitalnični veselici na korist kuhinji 1 glđ., Gabr. Mayr ravno tako 5 glđ., baron Born po okr. glavarju dr. Gstettenhofer-ju 30 glđ., župnik L. Krištofič iz Kovorja 1 glđ. 50 kr., župan Jak. Jelovčan iz Stare Loke 2 glđ., Ivan Vičič 1 glđ. in jedno srečko „družva za uredjenje Plitvičkih jezera“, notar Ivan Gogola iz Ljubljane po P. Mayr-ju namestu venca na krsto materi sanit. nadzornika dr. Fr. Zupane a 5 glđ., c. kr. okr. glavar dr. Gstettenhofer celoletni prispevek 5 glđ., „Narodna čitalnica v Kranju“ čisti dohodek veselice dne 21. nov. t. l. 105 glđ. 15 kr., občine Predoslje po županu Janezu Zabret-u 8 glđ.; po ravnatelju Kragel-u: inžener V. Polak iz Tržiča 5 glđ., M. Lončar iz Tržiča 3 glđ.; po dr. Perné tu: Serafin 2 glđ.; župni urad na Trati 2 glđ., župni upravitelj Leopold Zaletel iz Gorič 3 glđ. — V teh dveh mesecih se je izplačalo za hrano 463 glđ. 88 kr. — Presrečna hvala vsem blagim darovateljem, katerim želimo še obilo posnelcev!

Narodno gospodarstvo.

Kmetijska in obrtnijska razstava v Kijevu.

L. 1897 se vrši v Kijevu kmetijska in obrtnijska razstava, katero priredi tamošnja družba za kmetijstvo in kmetijsko obrtnijo.

K razstavi se pripuste tudi inozemski razstavljalni predmeti in sicer v sledečih skupinah: poljedelstvo, vrtnarstvo, sočivstvo, vinarstvo, gnojila, kmetijska orodja in stroji.

Razstava bo trajala od julija do oktobra 1897. Razstavni predmeti se imajo pred 1. januarjem 1897 priglasiti pri družbi za kmetijstvo v Kijevu.

Telegrami.

Dunaj, 4. decembra. Presvetli cesar je vsprejel večeraj v avdijenci tržaškega škofa Šterka.

Dunaj, 4. decembra. Poslanska zbornica je po izvajanjih generalnih govornikov in sklepčnem govoru poročevalca sklenila, pričeti specijalno debato o postavi glede borznega davka.

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednosti

Dunaj, 4. decembra. Napredno-liberalni občinski odborniki so sklenili, da se udeležijo današnje seje, ker se obravnava o računu za leto 1895.

Dunaj, 4. decembra. Deputacija poslancev iz Trsta, Solnograškega, Goriškega, Koroškega in Moravskega se je napotila včeraj pod vodstvom posl. Stalitzza k grofu Badingu v zadevi tursko-predilske železnice. Minister je izjavil, da bode vlada naznanila svoje mnenje povodom budgetne razprave in bo že v prvem zasedanju novega drž. zbora predložila dotični načrt. Trst pa se sme z vso gotovostjo zanašati na drugo železniško zvezo in to v ne predolgem času.

Dunaj, 4. decembra. Včeraj se ustavili ves promet z blagom na Donavi, Tisi in Dravi.

Budimpešta, 4. decembra. Poslanska zbornica je izvolila v opoludanski seji adresni odsek.

Hamburg, 4. decembra. Na včerajšnjem shodu so sklenili stavkujoči delavci, da hočejo še nadalje vztrajati pri svojih zahtevah, in zahtevali od osrednje komisije, naj proglasi splošno stavko.

Rim, 4. decembra. Včeraj dopoldne se je vršil slovesen konzistorij, v katerem je izročil sv. oče novoimenovanim kardinalom, mej temi tudi kardinalu Agliardiju, kardinalski klobuk. Srbski kralj je prisostvoval tej slovesnosti na posebnem prostoru, ki je odločen za svetne vladarje.

Carigrad, 3. decembra. Poročilo, da namerava vlada odsloviti vse redif-bataljone, je popolno neresnično.

London, 3. decembra. Iz verodostojnih virov se poroča, da se pogajanja glede Turčije bližajo svojemu koncu. Angleška ne postopa več samovoljno, marveč v zvezi z ostalimi velevlastmi. O okupaciji ali delitvi Turčiji ni govora.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušene učinka je **železnate vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)** priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gid., pet pol literskih steklenic gid. 4-50. (122 50—41) 2

Giesshüblec z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri

bronhijalnem kataru otrok,

ki se tako često javlja v zimskem času. Trije deli Giesshübleca zmešani z jednim delom vročega mleka napravi zmes, katera se pije mlačna.

715 19-6

Umrli so:

2. decembra. Ivan Verhove, usnjarski pomočnik, 39 let, Sv. Petra cesta 70, tumor cerebri. — Marija Potočnik, gostija, 75 let, Karolinska zemlja 24, ostarelost. — Ivan Žitnik, pe-

koveškega pomočnika sin, 1 leto 7 mesecev, Dunajska cesta 20, božjast. — Jožefa Waidinger, zasebnica, 87 let, Dunajska cesta 16, ostarelost.

Tujci.

1. decembra.

Pri **Slonu**: Fleissner, Kleber, Weiss z Dunaja. — Furegovič iz Pirana. — Santi, Bleiweis iz Trsta. — Golob iz Podgore. — Gerčar iz Šempasa. — Valenčič iz Trnovca. — Springl iz Brna. — Rizzoli iz Ribnice. — Leidnik iz Siska.

Pri **Maliču**: Richter, Latzko, Noe, Grenzer, Hornstein, Kopf, Bauer, Vinzl, Sochatzy, Belz z Dunaja. — Meizner iz Gradca. — Zinner iz Trsta. — Göderer iz Kočevja. — Globočnik iz Kranja.

Pri **avstrijskem caru**: Mal iz Moravč.

Pri **bavarskem dvoru**: Prinčič iz Klosterneuburg-a.

Tržne cene v Ljubljani

dné 2. decembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	8	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	6 20	Surovo maslo,	78
Ječmen,	5 20	Jajce, jedno	3 8
Oves,	6	Mleko, liter	10
Ajda,	6 50	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	6 50	Telečje	60
Koruza,	5 50	Svinjsko	58
Krompir,	2	Koštrunovo	36
Leča, hktl.	10	Piščanec	45
Grah,	10	Golob	15
Fizol,	9	Seno, 100 kgr.	2 50
Maslo, kgr.	90	Slama, 100	2 25
Mast,	74	Drva trda, 4 kub.m.	7
Špeh svež,	64	" mehka, 4 "	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
3	9. zvečer	739.3	-3.0	sl. svzh.	jasno	0-0
4	7. zjutraj	739.7	-7.1	sr. szab.	oblačno	0-0
	2. popol.	738.0	-2.7	sl. jug	jasno	

Srednja včerašnja temperatura -2.0°, za 2.1° pod normalom.

Zahvala. 788 1-1

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega sočutja ob smrti našega očeta, oziroma tasta, deda, brata, svaka in strica, gospoda

Ivana Navratil-a

izrekamo iskreno zahvalo vsem prijateljem in znancem, posebno še gospodom slovenskim državnim poslancem, dvornima svetnikoma dr. V. Jagiču in Fr. Šukljeju, stavnim društvom: „Slovenska Matica“ v Ljubljani, „Slovanski Besedi“ in „Slovenskemu klubu“ na Dunaju za darovane krasne vence, gg. pevcem akad. društva „Slovenija“ na Dunaju za žalostinko v cerkvi, sploh vsem, ki so se udeležili sprevoda druzega rajnega k večnemu počitku.

Na Dunaju, dné 1. decembra 1896.

Žalujoci ostali.

Kdor čipek potrebuje za cerkev

piše naj pred nakupom po vzorce 688 12-1

Teod. Günther-ju v Gottesgab (Češko).

Poštenega, treznega

mesarskega pomočnika

sprejme takoj v službo

Štefan Šelj, posestnik, v Šturijah na Vipavskem, postaja Ajdovščina. 789 4-1

Na prodaj je dobro ohranjeno, lepo vezano in s krasnimi ilustracijami opremljeno 776 1-1

sveto pismo

stare in nove zaveze
(v štirih zvezkih)

iz Vulgate prestavil v nemški jezik in označil s kratkimi opazkami

dr. Josip Franc Allioli.

Z dovoljenjem rimske stolice.

Na ogled je in natančneje se poizvê v Katoliški Tiskarni.

Najtopleje priporočam za

754 16

Miklavževa darila

svojo bogato zalogo igrač, raznega lepotičja in nagizdnega blaga. Vse po najnižjih cenah.

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Najizborneja

glasbena orodja

ter najceneje so dobiti neposredno pri

Avgust Prohasku, izdelovalcu godbinega orodja v Neukirchen pri Hebu, Češko.

Ceniki zastoj in franko. — Postržba strogo realna in poštna. 771 5-2

Išče se zanesljiv, trezen, oženjen

konjski hlapec.

Več se izvê v graščini **Kolovec**, pošta Menges. 119 1 779 3-2

Jedino pravi angl. balzam

(Tinctura balsamica)

lekarja

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in priporočeni od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje domače zdravilo.

Uteši kašelj, prežene notranje in zunanje boleti, proizvoduje lahko odvajanje in odpravi zobobol, ozeblino in otekline itd. Pristen in neponarejen je ta balzam le tedaj, ako je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“ v Pregradi**, in ako nosi vsaka steklenica zeleno etiketo s popolno jednako varstveno znamko, kakor tukaj zgoraj. Pazite vedno na to varstveno znamko! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedinega pravca balzama zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih in ravno tako vse prekupce ponarejevanj. Spričevalo izvedencev vis. k. vlade (št. 5782 B, 6108) pravi glasom analitičnega izreka, da moj izdelek ne hrani v sebi nikakih prepovedanih ali zdravju škodljivih snovi. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.**

12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske pošte postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju. 524 20-19

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Dunajska borza.

Dné 4. decembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gid. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101
Avstrijska zlata renta 4%	122 65
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 75
Ogerska zlata renta 4%	122 25
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 15
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gid.	936
Kreditne delnice, 160 gid.	365 10
London vista	119 90
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 82 1/2
20 mark	11 76
20 frankov (napoleonodor)	9 52 1/2
Italijanski bankovci	45 42 1/2
C. kr. cekini	5 68

Dné 3. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gid.	144 gid. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gid.	155 50
Državne srečke l. 1864, 100 gid.	188 25
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 80
Tisine srečke 4%, 100 gid.	137 —
Dunavske vravnave srečke 5%	130 75
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 60
Posojilo goriškega mesta	112 —
4% kranjsko deželno posojilo	99 25
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 30
Prijoriteta obveznice državne železnice	224 50
južne železnice 3%	174 70
južne železnice 5%	127 75
dolenjskih železnic 4%	99 50

Kreditne srečke, 100 gid.	200 gid. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gid.	140 —
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gid.	18 —
Rudolfove srečke, 10 gid.	23 —
Salmove srečke, 40 gid.	69 75
St. Genois srečke, 40 gid.	71 —
Waldsteinove srečke, 20 gid.	60 —
Ljubljanske srečke	23 75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gid.	153 50
Akcije Ferdinandovcev železn., 1000 gl. st. v.	3365 —
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gid.	425 —
Akcije južne železnice, 200 gid. sr.	94 —
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	60 —
Montanska družba avstr. plan.	85 50
Trboveljska premožarska družba, 70 gid.	153 50
Papirnih rubljev 100	127 75

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za agube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B

Pojasnita v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.